

KIKUT (1) *sb m*

I sg kikut(e)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

Pozostałość obciętej kończyny lub palca; trunca manus, truncus digitus Cn: Theż będzieli tępanie cienie á rychłe/ iakoby kikutem palcza dotykał. Kolerę [...] znamionuie. FalZioł V 12v.

Cf KIKA

KW